

Медиј: Данас 11 јули 2011

Рубрика: дијалог

Страна: 6

Аутор: проф. др Зорица Мршевић

Женски фудбал и медијска тишина

Од 26. јуна до 17. јула одржава се у Немачкој Светски куп у женском фудбалу. Утакмице се играју у Франкфурту, Дрездену, Берлину, Менхенгладбаху, Бохуму... градовима најбољих немачких клубова, бивших и садашњих фудбалских шампиона. О томе за сада нема никакве, макар и најмање вести у било којем медију у Србији, а ради се о светском догађају.

Понекада је тешко поверовати да је реалност у Србији таква да о „томе“ и „таквим стварима“ (а каквим то, ваљда грозним, срамотним, иритирајућим, неприличним, неморалним!?) не сме да се извештава. Ко одлучује о томе? Ко је донео одлуку да женски фудбал није интересантан за јавност у Србији? Можда Фудбалски савез Србије, можда клубови, а можда нико? Можда се овде и без икакве интервенције просто „зна“ коме је где место и ко се чиме бави! Жене фудбалерке у Србији - не може, никада до сада и никада од сада, тачка!

Логика медијског ћутања, свесног или несвесног, потпуно небитно, о женским темама, па и женском фудбалу врхунског светског нивоа вероватно је иста: не треба давати идеје овде некима, да неко не помисли, хеј, па могле бисмо и ми тако. Таман посла да би у Србији жене могле да играју фудбал, и то не као „занимација кириксеманке“ предигру мушкој утакмици, не ради засмејавања публике, већ онај најозбиљнији, врхунског професионалног нивоа. Могло би некоме да падне на памет још и да су фудбалски фондови, одакле год се пунили, некако ипак наши, тј. да припадају свим грађанима и грађанкама ове земље и да је веома, веома дискриминативно трошити их немилице деценијама само и искључиво за мушкарце. И то веома неефикасне, да не заборавимо колико нам је само фудбал лош последњих година и колико тоне све ниже, све удаљенији од ма каквог међународног нивоа постижући једино вредности рекреативног спорта, али трошећи многоструко више. И колико нам је заправо мало икада пружио задовољство победа. Јер осим Барија 91, шта икада друго?

А ако би неко можда хтео да брани медијску тишину у Србији о Светском купу женског фудбала аргументом да ту нема наших, па да нам то стога није интересантно, поглед на било коју спортску страницу или ма које ТВ спортске вести ових дана открива доста вести и доста преноса са Купа Америке. Драмају нас свакодневно по више пута „драмама“ нпр. о Уругвају и Чилеу који у последњем тренутку не знам ста урадише. Па ни тамо сигурно нема наших. Јасно, мушкарци и са других континената, у такмичењима нижег ранга од светског, дакако у вредносном систему српских медија имају апсолутну предност и апсолутна права на медијски простор и пажњу. Понуда креира потражњу, па је тиме круг затворен: нема женског фудбала, и неће ни да га има. Могао би неко гледајући утакмице женског фудбала на том Светском купу да оде у мислима још даље у забрањеном правцу и направи какво болно поређење, па да констатује страшну истину коју и лаичко око види на први поглед. Пссст, оне тамо у Немачкој на Светском купу играју бољи, атрактивнији, технички и тактички зрелији фудбал од свих наших јако преплаћених мушких „звезда“. Оне играју допадљив и ефикасан фудбал са много лепих комбинација, атрактивних шутева и наравно много лепих голова. Пред препуним гледалиштима великих немачких стадиона, пред публиком која зна да препозна,

призна и поштује квалитетан фудбал, тек да не буде заборављен тај „мали“ податак, за оне који би можда могли олако да кажу да женски фудбал, ето, није атрактиван.

Проста истина је да је добар фудбал увек атрактиван, а женски фудбал на Светском купу јесте добар, па се питање атрактивности потврђује већ на први поглед на препуне трибине. На којима узгред буди речено нема урлања слогана мржње, певања „шарматних“ навијачких песмица које почињу са „Уби...“, нема хулигана ни оних који стоје иза њих и штите их, нема топовских удара, бакљада, нити било какве пиротехнике. Светски фудбалски куп, наиме, свестрано показује једно озарено лице фудбала, како фудбал заиста и стварно, сада а не у машти, може да буде леп, безбедан, спортски поштен, јер иако се ради о куп такмичењу, до краја се не зна ко ће да победи, односно ко мора да победи. Можда су управо то разлози за медијску тишину која у данашње време интернета, кабловске и сателитске телевизије ипак не може да буде потпуна.

http://www.danas.rs/danasrs/dijalog/zenski_fudbal_i_medijska_tisina.46.html?news_id=219144